

SECCIÓ DE CIÈNCIES I TECNOLOGIA

ENRIC CASASSAS I SIMÓ

Nasqué a Sabadell el 4 de novembre de 1920. És llicenciat i doctorat en ciències químiques per la Universitat de Barcelona. Ha estat professor adjunt de química analítica d'aquesta Universitat des del 1951; el 1966 ocupà la càtedra de la mateixa denominació a la Universitat de La Laguna, després (1969) a la Universitat Autònoma de Barcelona i finalment (1967) a la Facultat de Química de la Universitat de Barcelona. Fou nomenat professor emèrit d'aquesta Universitat el 1988. Del 1969 al 1978 fou també professor de química inorgànica, química analítica i anàlisi instrumental a l'Escola d'Enginyers Industrials de la Universitat Politècnica de Catalunya. Els anys 1954 i 1955 féu una estada d'ampliació d'estudis a la Universitat de Minnesota (EUA).

Ha estat president de la Secció de Química de la Societat Catalana de Ciències Físiques, Químiques i Matemàtiques del 1959 al 1972, i president de la Societat del 1973 al 1976. És membre de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1972, del qual ha estat president del 1982 al 1986 i vice-president del 1980 al 1986 i del 1987 ençà; ha estat president de la Secció de Ciències del 1978 al 1988. És membre electe de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona.

El 1981 fou nomenat president del Consell Científic i Tecnològic de la Generalitat de Catalunya, i és vocal de la CIRIT. L'any 1990 ha estat guardonat amb la Medalla Narcís Monturiol al Mèrit Científic, concedida per la Generalitat de Catalunya. Ha estat vice-rector de Recerca de la UAB (el 1976) i vice-rector d'Ordenació Acadèmica de la

UB (1978-1981). Ha estat president de l'equip rector de la Universitat Catalana d'Estiu del 1988 al 1991.

La seva activitat científica està centrada en recerques químico-físiques o inorgàniques d'interès bàsic per a la química analítica o per al desenvolupament de nous procediments analítics per a traces d'ions metàl·lics o de compostos orgànics d'interès ambiental. Ha estudiat el comportament complexant d'ions metàl·lics i les aplicacions analítiques de nous reactius orgànics amb grups funcionals de sofre bivalent, amb grups azo, o també hidroxilàcids. S'ha especialitzat en l'estudi de sistemes amb múltiples equilibris simultanis i de llur tractament experimental i quimiomètric per a la determinació de les constants d'equilibri pertinents. En particular, ha desenvolupat amb aquest fi tècniques polarogràfiques i voltamperomètriques, vàlides en presència de fenòmens d'adsorció i dels efectes específics dels lligands macromoleculars naturals.